C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-958/25 Judecătoria Soroca, sediul Central

Judecător Ghenadie Mîțu

D E C I Z I E
În numele Legii

10 martie 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată, judecător Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul procurorului în Procuratura Soroca, Oficiul Principal, Serghei Cebotari declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20 noiembrie 2025, pe cauza penală de învinuire a lui:

*****, a.n. *****, născut și locuitor al sat. *****r-nul Soroca, studii medii, supus militar, căsătorit, 4 copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior ne atras la răspundere penală, b/i- A 1*****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova,

-de comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 152 alin.(2) Cod Penal RM.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:
Instanța de fond: 20.08.2025-20.08.2025;
Instanța de recurs: 22.08.2025-10.03.2026.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20 noimebrie 2025, ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod Penal şi s-a încetat procesul penal dat, din motivul împăcării părților.

S-a încasat de la ***** în contul statului suma de 768 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, pe contul: Ministerul Finanţelor Codul IBAN: MD29TRGAAÂ14342001000000, Codul fiscal: 1006601000037, Prestatorul beneficiar: Ministerul Finanţelor- Trezoreria de Stat.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat, că ***** la 15.07.2025, în jurul orelor 21:00 – 22:00, aflându-se în gospodăria cet. *****, a.n. 1964, domiciliat în satul Dărcăuți, raionul Soroca, în urma unui conflict, având intenţia de a-i cauza leziuni corporale acestuia, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, intenționat i-a aplicat acestuia o lovitură cu pumnul în regiunea ochiului stâng, după care victima, căzând la sol, acesta i-a mai aplicat câteva lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i dureri fizice și leziuni corporale. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202529P0257 din 24.07.2025 la examinarea medico-legală a cet. ***** s-a determinat: edem cu echimoză la ochiul stâng, edem la rebordul costal stâng cu fractura coastelor IX-X pe stânga fără deplasare, care s-au produs prin acțiunea traumatică cu obiect contondent prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată, condiţionează o dereglare de sănătate de lungă durată (mai mult de 21 zile) și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie a integrității corporale sau sănătății.

În cadrul ședinței de pregătire, partea vătămată ***** a înaintat cerere de încetarea procesului penal în privința lui ***** din motivul că să împăcat cu inculpatul și nu au careva pretenţii de ordin patrimonial sau moral.

Inculpatul *****, fiind audiaţi în cadrul ședinței de pregătire, vina a recunoscut integral, totodată a declarat că s-a împăcat cu partea vătămată şi este deacord ca față de el să fie încetat procesul penal.

Apărătorul Alexandr Olșanski cu cererea părții vătămate a fost de acord.

Procurorul Serghei Cebotari a susținut poziția părții vătămate ***** privind împăcarea cu inculpatul *****, solicitând încetarea procesului penal.

Instanţa de judecată a acceptat cererile părții vătămate şi a inculpatului privind încetarea procesului penal, din motiv că inculpatul s-a împăcat cu partea vătămată.

Împotriva sentinței instanței de fond, în termen a declarat recurs procurorul în Procuratura Soroca, Oficiul Principal, Serghei Cebotari prin care solicită admiterea recursului, casarea sentinței cu restituirea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată pentru examinarea probelor, stabilirea vinovăției și pronunțarea unei soluții conforme art. 389 alin. (4) pct. 3) CPP.

În motivarea recursului a menționat că instanţa de judecată a examinat cauza în procedură simplificată conform art. 364/1 CPP și a calificat corect fapta, dispunând împăcarea părților în temeiul art. 109 CP. Totuși, aceasta a admis o

eroare esențială, întrucât nu a analizat probatoriul administrat și a dispus încetarea procesului penal în faza preliminară.

Potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) CPP, instanța trebuia să pronunțe o sentință de condamnare cu liberarea de pedeapsă, ca efect al împăcării părților, aceasta fiind singura modalitate legală de constatare a vinovăției în caz de temei de nereabilitare.

În conformitate cu art. 101 CPP, instanța era obligată să aprecieze probele sub toate aspectele și să motiveze soluția adoptată. De asemenea, potrivit art. 384–385 CPP, sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar instanța trebuie să stabilească existența faptei, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică.

Prin urmare, încetarea procesului penal în ședința preliminară, fără cercetarea probelor și stabilirea vinovăției inculpatului, contravine prevederilor legale.

Potrivit art. 447 al.(1) și (2) Cod de Procedură Penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

Procedura înștiințării legale a participanților la proces în temeiul art. 447 al. (1) art. 447 al. (2) CPP RM a fost executată, cu explicarea participanților dreptului de a depune referință pe marginea recursului declarat.

La cauză, referințe de către participanții la proces nu au fost depuse.

Analizând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul procurorului în Procuratura Soroca, Oficiul Principal, Serghei Cebotari declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20 noiembrie 2025, cu casarea sentinței și remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa non privativă de libertate.

În virtutea prevederilor art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Instanța de recurs notează că, temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art. 444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

În acest sens, Colegiul notează că raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează are un rol preventiv şi unul reparator.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului şi care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

Din conținutul recursului declarat de acuzatorul de stat rezultă că, acesta este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de judecată, precum şi cu încadrarea juridică a acțiunilor lui Grosu Dumitru în baza art. 152 alin. (2) Cod penal, însă nu este de acord cu sentința în partea încetării procesului penal din motivul împăcării părților în temeiul art. 109 Cod penal, considerând că în privința lui Grosu Dumitru urmează a fi adoptată o sentință de condamnare în temeiul art. 389 Cod de procedură penală, cu încetarea procesului penal.

La caz, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal, verificând legalitatea încetării procesului penal în privința inculpatului Grosu Dumitru, din motivul împăcării părților în temeiul art. 109 Cod penal, constată prezența erorii de drept prevăzute la art. 444 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care: instanţă a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluţia instanţei.

În fortificarea acestei soluții, Colegiul penal menționează că potrivit art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșit de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

La caz, Colegiul penal apreciază că prima instanță în mod pripit a dispus încetarea procesului penal în ședință preliminară din motivul împăcării părților, fără a fi stabilită vinovăția inculpatului în raport cu probele utile, pertinente şi concludente, administrate la faza de urmărire penală care urmau a fi prezentate, cercetate şi examinate nemijlocit în ședința de judecată în cauza dată, cu aprecierea

acestora în ansamblu, prin prisma prevederilor art. 1, art. 19 şi art.101 Codul de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal evidențiază că potrivit art. 109 Cod penal, **(1)** Împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolele II–III, V–VI şi la art.264 alin.(1) din Partea specială, precum şi în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința ei nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca urmare a împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani. În cazul minorilor, împăcarea părților poate fi aplicată şi pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolul IV din Partea specială, precum şi pentru infracțiuni grave, prevăzute la capitolele II–III şi V–VI din Partea specială. **(2)** Împăcarea este personală şi produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale şi pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare. **(3)** Pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu, împăcarea se face de reprezentanții lor legali. Cei cu capacitate de exercițiu restrînsă se pot împăca cu încuviințarea persoanelor prevăzute de lege. **(4)** Împăcarea nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârşit asupra minorilor infracțiunile prevăzute la art.171–1751, cu excepția infracțiunilor ușoare sau mai puţin grave, dacă acestea au fost săvârşite de către minori, sau în cazul infracțiunilor săvârşite asupra minorilor prevăzute la art.201, 206, 208, 208[1] şi 208.

În continuare, Colegiul penal notează că potrivit prevederilor Codului de procedură penală se întrevăd trei feluri de sentințe, și anume: sentință de condamnare (art.389 CPP), sentință de achitare (art.390 CPP) și sentință de încetare (art.391 CPP).

Astfel, pornind de la prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)–9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art. 285 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art.275 pct.4)–9) din prezentul cod, precum şi dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art.53 din Codul penal sau dacă se constată că: plîngerea prealabilă a fost retrasă de către partea vătămată, a fost încheiată o tranzacție în cadrul procesului de mediere sau părțile s-au împăcat – în cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită numai în baza plîngerii prealabile sau legea penală permite împăcarea.

Totodată, potrivit prevederilor art. 391 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă lipsește plîngerea părţii vătămate, plîngerea a fost retrasă sau părțile s-au împăcat.

Din consecutivitatea enunțată rezultă cert că, *împăcarea părților constituie temei de încetare a procesului penal, dar nu este un temei de reabilitare, iar instanțele de fond în acest context urmează să constate existența infracțiunii și vinovăția inculpatului în săvârșirea acesteia, iar ulterior să dispună încetarea procesului penal prin prisma dispozițiilor art. 391 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală*.

Așadar, Colegiul penal reiterează că, soluția de încetare a procesului penal, în privința inculpatului Grosu Dumitru, în legătură cu împăcarea părților, în ședința preliminară, contravine prevederilor Codului de procedură penală, instanța urmând să cerceteze probele, care au stat la baza înaintării acuzării, să-i stabilească vinovăția inculpatului şi numai după aceasta, în procedura de examinare a cauzei aleasă de părți să dispună asupra hotărârii pe caz.

În subsidiar, urmează a fi notat faptul că prin recursul declarat de către procuror se contestă o sentință de încetare, *în acest sens fiind imperativă audierea inculpatului și a martorilor, cercetarea probelor și întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată în conformitate cu prevederile art. 336 Codul procedură penală*, acțiuni care nu pot fi întreprinse la judecarea recursului, respectiv, instanța de recurs nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, nefiind cercetate în modul stabilit în ședința de judecată, în temeiul cărora instanța de fond a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatului pe motivul împăcării părților.

În ordinea de idei reliefată, Colegiul penal statuează că eroarea admisă de către instanța de judecată nu poate fi reparată de către instanța de recurs în prezenta procedură, or, potrivit art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, ***dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului***.

Suplimentar, este necesar a face mențiune asupra încălcării dreptului inculpatului la un recurs efectiv în situația amintită, fiind lipsit de posibilitatea exercitării unei căi de atac prevăzute în condițiile legii.

Dispozițiile prevăzute de art.6 şi art.13 din Convenție rezervă inculpatului dreptul la un proces echitabil şi dreptul la un recurs efectiv, care dau expresie unei idei generale, potrivit căreia o protecție eficace a drepturilor omului nu poate fi realizată prin simpla consacrare a unor drepturi substanțiale, ci este necesar ca aceste drepturi să fie însoțite de garanții fundamentale de ordin procedural, care să asigure mecanismele corespunzătoare de punere în valoare.

Subsidiar, în susținerea celor expuse mai sus, Colegiul penal face trimitere la pct.12 al Hotărârii explicative a Plenului Curții Supreme de Justiție din 09.06.2014 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale

Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, unde Curtea a reținut următoarele: „*Articolul 13 din Convenția Europeană stabilește că orice persoană ale cărei drepturi şi libertăți recunoscute de Convenție au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instituții naționale, chiar şi atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Termenul „recurs efectiv", în sensul acestui articol, urmează a fi privit nu ca o cale de atac instituită prin lege, ci ca un remediu real instituit la nivel național, conform căruia o persoană considerată victimă a unei violări ale drepturilor sale prevăzute de Convenţie poate ataca în fața instanțelor judecătorești pretinsa violare".*

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate supra comise de către instanța de fond constituie erori de drept prescrise în art. 444 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală şi care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat de procuror, casarea sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20 noiembrie 2025 şi dispunerea rejudecării cauzei în instanța de fond, în alt complet de judecată.

La o nouă examinare instanța de fond urmează să țină cont de cele enunțate mai sus și să emită o sentință legală, întemeiată și motivată în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Conducîndu-se de art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de Procedură Penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,

D E C I D E:

Recursul procurorului în Procuratura Soroca, Oficiul Principal, Serghei Cebotari declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20 noiembrie 2025, pe cauza penală de învinuire a lui ***** în baza art. 152 alin. (2) Cod penal al RM, se admite, cu casarea totală a sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă şi susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul pronunţării ei.

Preşedinte de complet, judecător Ion Talpa

Judecătorii Ecaterina Arseni

Cristina Prisacari